

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG		8.
KÖZMŰVELÉSI ÜRSZAK		
FŐLAJSTVÁNSZÁM		
KEZDŐPÁR		
Postán / Gyűjtőpostán / Elektronikusan / E-mailen / Faxon		
Érkezett:	2015 -11- 03	a/
PÉLDÁNY:	3	IV.
MELLÉKLET:	3x11	KÖZTÜK:
FŐLAJSTVÁNSZÁM:	2. M. 4191/12	
UTÓIRATON:		

139.

MAGYARORSZÁG
ALKOTMÁNYBÍRÓSÁGA
 1015 Budapest,
 Donáti u. 35-45.

a

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi
Bíróság
 1027 Budapest, Tölgyfa u. 1-3.
 útján

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyiratszám:	IV/3271-0/2015
Érkezett:	2015 NOV 23.
Előadó:	2
Ellenőrző:	Ah + mh dl

alkotmányjogi panasz a

2. sz. illetékesi pont
 kérem két a illetékes
 munkatárs

2/10 sz. 2015-XI.10

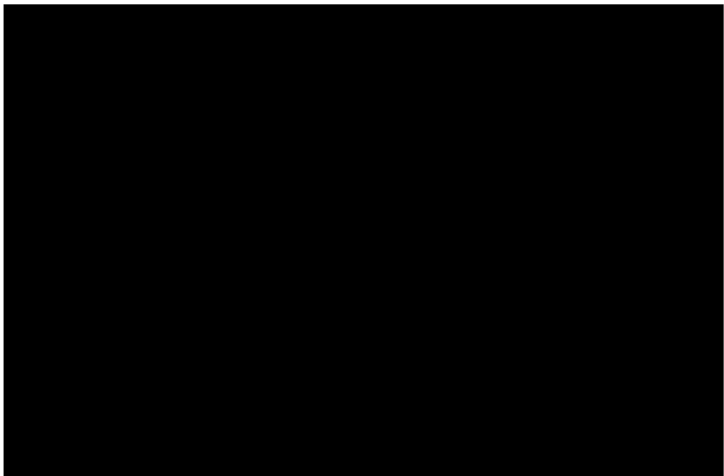
2015.XI.5.

[Handwritten signature]

✓

ki 2015.11.11. je!

TÜ - x van!

a KÚRIA Mfv. III. 10.114/2015/4.
 számú ítélete ellen

2. M.
 2015. 08. 28

[Handwritten signature]

MAGYARORSZÁG ALKOTMÁNYBÍRÓSÁGA

1015 Budapest,
Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] és csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm, [REDACTED] által – az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv) 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő.

Kérem, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában foglalt hatáskörében eljárva az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés és az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg a Kúria Mfv. III. 10.114/2015/4. számú ítéletét (a továbbiakban: Kúria Ítélete) kiterjedően a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által 2.M.4191/2012/33. számon meghozott ítéletre (a továbbiakban: Jogerős Ítélet, **F/1. számú** melléklet), továbbá a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság 37-325342009/28. számú (**F/2. számú** melléklet) és 55-10021/2012/73. számú (**F/3. számú** melléklet) határozataira azok alaptörvény-ellenessége miatt, mivel az sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés alapján védett szerzett jogaimat, illetve az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése által biztosított tisztességes eljáráshoz való jogomat.

I n d o k o l á s u l

az alábbi érveket adom elő.

A. Az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának kérdése

A jelen alcím alatt (I-III) előadom az alkotmányjogi panasz befogadhatósága szempontjából jelentős tényeket és jogi szempontokat.

I. A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

1./ Előadom, hogy a Jogerős Ítélet ellen a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 340. § (1) bekezdése alapján fellebbezésnek nincsen helye, így a Jogerős Ítélet kizárólag rendkívüli perorvoslattal volt támadható. Ennek keretében a Kúria előtt felülvizsgálattal éltem a Pp. 270. § (2) bekezdése alapján, amelynek során született a jelen ügyben alkotmányjogi panasz tárgyává tett Kúria Ítélete, amelyet 2015. szeptember 2-án vettem kézhez jogi képviselőm által. Ennek megfelelően valamennyi – számomra elérhető –

rendes és rendkívüli jogorvoslással éltem, így teljesülnek az Abtv. 27. § b) pontjában foglaltak.

II. Az érintettség bizonyítása, pertörténeti előzmények

2./ A Kúria Ítélete, a Jogerős Ítélet, valamint a nyugdíjbiztosítási szerv által hozott határozatok nem ismerték el a külföldön szerzett és honosított diploma szerint az egyetemi éveimet, így azokat nem számították bele az öregségi nyugdíjamba. Az alaptörvény ellenesen meghozott határozatok jelentős összegű öregségi nyugdíjtól fosztottak meg és fosztanak meg mind a mai napig.

3./ Először 2002-ben fordultam a Fővárosi és Pest Megyei Nyugdíjbiztosítási Igazgatósághoz és kértem a Magyarországon megszerzett szolgálati éveimet figyelembe véve állapítsák meg szolgálati időmet, ekkor került rögzítésre a 37-04218/2002/0017. számú, **F/4. szám** alatt csatolt határozatban, hogy szolgálati időm 31 év 3 nap, amely tartalmazta a Romániában végzett egyetemi éveket, de nem számította be a román szabályok alapján járó kedvezményes éveket.

4./ Mivel számomra nem volt kedvező a döntés, fellebbezést, majd felülvizsgálati kérelmet terjeszttem elő, és ennek során született meg, a – **F/5. szám** alatt csatolt – a Legfelsőbb Bíróság által hozott Mfv. 10.882/2003/4. számú végzés, amely megerősítette a 37-04218/2002/0017. számú határozatban foglaltakat, vagyis, hogy szolgálati időm 31 év 3 nap. E határozatok beszámították a romániai egyetemi éveimet (1968. 09. 01-1973. 06. 30.), és megállapították, hogy munkaviszonyom kezdete: 1968. szeptember 1.

5./ 2009-ben a 60. életévem betöltésekor kértem az öregségi nyugdíj megállapítását. Az ennek során meghozott 37-32534/2009/28. számú határozat nem ismerte el az egyetemi éveimet ezért fellebbezéssel éltem, amelyben kértem az öregségi nyugdíjam törvényszerű megállapítását, illetve román egyetemi éveim elismerését. A fellebbviteli eljárás keretében 2010. május 4. napján kelt 55-09069/2010/33. számú határozatával a nyugdíjbiztosítási szerv az elsőfokú határozatot helybenhagyta, és a fellebbezésem elutasította.

6./ A Fővárosi Munkaügyi Bíróságon kértem a nyugdíjbiztosítási szerv határozatának felülvizsgálatát arra hivatkozva, hogy a szolgálati idő számítása jogszerűtlen volt, kérve a megállapított nyugdíj összegének megváltoztatását. A Fővárosi Munkaügyi Bíróság a 32. M.3145/2010/13. számú határozatban elutasította keresetemet. (**F/6. szám** alatt csatolva.) Az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság ezt követően 2012-ben két alkalommal összezszerűségében korrigálta a megállapított nyugdíjat, ezek ellen is fellebbezéssel éltem, majd a fellebbezésem elutasító határozat (55-10021/2012/73.) ellen a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon felülvizsgálati kérelemmel éltem.

7./ A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2.M.4191/2012/33. számú ítéletében felülvizsgálati kérelmemet elutasítva megállapította, hogy a Romániában eltöltött egyetemi időszak vizsgálata nem lehetséges, mivel az a 32. M.3145/2010/13. számú ítélet miatt „ítélet dolognak” minősül, rögzítette továbbá, hogy a nyugdíj megállapításának időpontjában a nemzeti jogszabályok alapján önálló nyugdíjra nem voltam jogosult.

8./ A Kúria Ítélete a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2.M.4191/2012/33. számú ítéletét hatályában fenntartotta (**F/7. szám** alatt csatolva).

III. Az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának kérdése

9./ Az Alaptörvény E) cikk (2) bekezdése alapján Magyarország az Európai Unióban tagállamként való részvétele érdekében nemzetközi szerződés alapján – az alapító szerződésekből fakadó jogok gyakorlásához és kötelezettségek teljesítéséhez szükséges mértékig – az Alaptörvényből eredő egyes hatásköreit a többi tagállammal közösen, az Európai Unió intézményei útján gyakorolhatja.¹ A (3) bekezdés szerint az Európai Unió joga – a (2) bekezdés keretei között – megállapíthat általánosan kötelező magatartási szabályt. Álláspontom szerint e rendelkezések alapján az alaptörvény-ellenes jogalkalmazás vizsgálata ki kell terjedjen az Európai Unió közvetlen hatályú, kötelező normáinak körére is.

10./ A Kúria Ítélete, valamint a Jogerős Ítélet a külföldi felsőoktatási intézményben folytatott tanulmányaim szolgálati időbe való beszámításával kapcsolatos rendelkezései a 2003-ban hozott társadalombiztosítási határozat és annak bírósági felülvizsgálata során hozott döntésekkel megszerzett jogaim alaptörvényt sértő [Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés] elvonását valósította meg.

11./ E határozatok beszámították a romániai egyetemi éveimet (1968.09.01-1973.06.30.) szolgálati időmbe, és megállapították, hogy munkaviszonyom kezdete: 1968. szeptember 1. Ehhez képest a 2010-ben történt igénybejelentésem alapján, noha az elismerésre került, hogy rendelkezem beszámítható tanulmányi időszakokkal, az a magyarországi szolgálati időbe nem került beszámításra, mivel a nyugdíjbiztosítási szerv álláspontja szerint azt az illetékes külföldi szerv már sajátjaként elismerte. (37-32534/2009/28. számú határozat 4. oldal 7. bekezdés.) Erre a nyugdíjbiztosítási szerv által használt ún. E200 nyomtatványok szabálytalan, nem pontos kitöltése és a vonatkozó szabályozás nem megfelelő alkalmazása vezetett. Ezen formanyomtatványokat kell használni a 883/2004/EK rendelet és annak végrehajtásáról kiadott 987//2009/EK rendelet előírásai szerint. A rendeletek alapján a román és a magyar tagállam az E205 formanyomtatványban saját rendszerének hatálya alatt szerzett biztosítási időt közli, ezeket figyelembe véve köteles a jogosultat megillető nyugdíjat megállapítani. A román és a magyar szerv a biztosítási éveket küldik meg egymásnak, ezek szolgálnak alapul a szolgálati idő megállapításához. A román szerv az E205 RO formanyomtatványon csak a kötelező biztosítási időket közli, ami az én esetemben: 23 év 3 hó 4 nap volt, az egyetemi évek ezen a formanyomtatványon nem kerülnek exportálásra a román törvények szerint, az egyetemi idő itt csak mind asszimilált és nem biztosítási időként szerepel. Az E 205 HU formanyomtatvány ugyanakkor már – szabálytalanul – nem tartalmazta az egyetemi éveket, hanem mindösszesen 4 év 10 hónap 27 nappal kevesebb került beszámításra, amely ellentétes a vonatkozó európai és magyar jogszabályokkal.

12./ A közhitelesség elvének folyamatos biztosítása érdekében a nyugdíjbiztosítási szervtől elvárható, hogy olyan adatkezelési rendszert működtessen, amely biztosítja a közhiteles adatok biztonságos kezelését és kizárja a szabálytalan módosítást, amely nyilvánvalóan a magyar E 205 HU nyomtatvány kitöltésekor történt. Ebben 23 év 86 nap – a magyar törvényeknek megfelelő szolgálati idő – helyett 18 év 121 napot vettek figyelembe jogtalanul azzal az indokkal, hogy a román társszerv már elismerte az egyetemi éveket, noha ez nem lehetséges a román törvények alapján. A magyar szerv módosította a román E 205 RO formanyomtatványt is, 23 év 95 nap helyett 28 év 60 napot feltüntetve rajta, jogalap nélkül megnövelve a román szolgálati időt, amiről szabályosan csak a román fél saját törvényei

¹ Lásd: 22/2012. (V. 11.) AB határozat.

alapján dönthetett volna. Álláspontom szerint kirívóan súlyos jogsértés a nyugdíjbiztosítási szerv részéről az igény előterjesztéséhez használt ún. E200 nyomtatványok szabálytalan kezelése. Az illetékes intézmény köteles lett volna tájékoztatni engem mint igénylőt a nyomtatvány tartalmáról, az adott államban érvényesíthető jogorvoslat módjairól, illetve a fellebbezési határidőkről. A nyugdíjbiztosítási szerv és a bíróság nem ellenőrizte, hogy megkaptam-e a megfelelő formanyomtatványt, hogy arra észrevételt tehessek, amely ellentétes az 574/72/EGK rendelet, 48 cikk (2) bekezdésével. A szabálytalanul végrehajtott módosítások és a vonatkozó EU jogszabályok mellőzése miatt nem volt lehetséges számomra nemzeti nyugdíj számítása (nem volt meg a szükséges 20 év szolgálati idő), ezzel mintegy 39 %-os havi nyugdíj veszteség ért a magyar és mintegy 15% veszteség a román nyugdíjrészből.

13./ Ezen túlmenően a Jogerős Ítélettel zárult perben a szakértőt kötelezte az eljáró bíróság (F/8. szám), hogy a vizsgálat során abból induljon ki, hogy a romániai egyetemi éveket a román társadalombiztosítási szervezet számolta be, így elve nem volt eljárási lehetőség arra, hogy a szakértő a valós adatok alapján végezzen számítást. A bíróság korlátozó végzése jogellenes volt, mivel az a szakértő hatáskörébe tartozik, hogy mely okiratok alapján, milyen módszerrel állapítja meg az eredményt. Az igazságügyi szakértői tevékenységről szóló 2005. évi XLVII. törvény 16. § (1) bekezdése alapján a szakértő a szakvélemény tartalmával kapcsolatban nem utasítható. Álláspontom szerint a Jogerős Ítélet meghozatala során az eljáró bíróság megszegte az alábbi törvényt, és ezzel érdemben befolyásolta az eljárás eredményét. Ezzel szintén megfosztott attól, hogy a jogaim érvényesítésre kerüljenek, így az eljárás álláspontom szerint nem felet meg a tisztességes eljárás követelményeinek.

14./ A tisztességes eljárás követelménye minden olyan eljárásra vonatkozik, amelyben valamely természetes vagy jogi személy az állam jogalkalmazói tevékenysége által érintett. Egységes az értelmezési gyakorlat abban, hogy a tisztességes eljárás követelményének a közigazgatási hatósági eljárásban is érvényesülnie kell.² Az Alkotmánybíróság a 14/2004. (V. 7.) AB határozatában a tisztességes eljáráshoz való jogra vonatkozó gyakorlatát összegezve megállapította, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye. Mivel a nyugdíjbiztosítási szerv részére nem tehettem észrevételeket a formanyomtatvány kitöltésével kapcsolatban a tisztességes eljáráshoz való jogomat az ügyben eljáró nyugdíjbiztosítási szerv korlátozta, ez pedig a Jogerős Ítélet és a Kúria Ítéletének meghozatala során alapvető alaptörvény-ellenességet eredményezett. [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése]

15./ A hatósági és bírósági jogalkalmazás során álláspontom szerint egy már jogerősen elismerésre és rögzítésre került – a romániai egyetemi évek tekintetében – megszerzett jogosultságtól fosztottak meg. A Kúria Ítélete ugyan megállapította, hogy az általam hivatkozott végzések tárgya nem az egyetemi évek elismerése volt, de a Mfv.E.10.883/2003/1. számú végzés – összhangban az nyugdíjbiztosítási szerv 37-04218/2002/0017. számú határozatával – rögzítette, hogy 31 év 3 nap szolgálati idővel rendelkezem, amely tartalmazza az egyetemi éveket. Ezek a határozatok beszámították az egyetemi éveket, így ez a kérdés már a 32.M.3145/2010/13. számú határozatot megelőzően eldöntésre került, amit a fenti döntések bizonyítanak, ha nem is ez volt a közvetlen tárgyuk. A *qui prior est tempore potior est iure* alapvető jogelv alapján nem lehet megfosztani egy már megszerzett, jogerős ítélettel is kimondott jogomtól, amely sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését.

² DRINÓCZI TÍMEA (szerk.), *Magyar alkotmányjog III. Alapvető jogok*. Budapest-Pécs, 2006. p. 270.

B. Az alkotmányjogi panasz megalapozottságának alátámasztása

A jelen alcím alatt (IV-VI) előadom, hogy milyen szempontok alapján minősül alaptörvény-ellenesnek a Kúria Ítélete és ez mennyiben sérti az Alaptörvényben biztosított jogomat.

V. Az alaptörvény-ellenes bírói döntés mibenléte

16./ Az alaptörvény-ellenes jogalkalmazás illusztrálására szolgál a feleségem, [REDACTED] ügyében meghozott nyugdíjjogosultsággal kapcsolatos határozat (F/9. szám alatt csatolva). Ennek második oldal egyértelműen tartalmazza, hogy a román egyetemi időt a honosított diploma alapján a magyar szolgálati időbe be kell számítani. Az én ügyemben soha nem is volt vitás diplomám honosítása, csupán a beszámítással kapcsolatban történt meg az eljárásjogi jogsértés.

17./ Álláspontom szerint, mint minden magyar állampolgárnak, hátrányos megkülönböztetés nélkül jogom van arra, hogy a magyar törvények szerint az egyetemi éveim elismerésre kerüljenek, különösen azután, hogy ezt a Legfelsőbb Bíróság is rögzítette az Mfv.E.10.883/2003/1. számú végzésben.

18./ Álláspontom szerint a Kúria Ítélete és a Jogerős Ítélet megszerzett jogomtól fosztanak meg, amelyet sem az Alaptörvény, sem a nyugdíjjogszabályok alapján elvenni nem lehetséges. A Jogerős Ítélettel zárult perben a szakértőt kötelezték, hogy a fenti 28. számú határozat alapján formáljon véleményt, így elve nem volt eljárási lehetőség arra, hogy a valós adatok alapján végezzen számítást. Ez szintén megfosztott attól, hogy a jogaim érvényesítésre kerüljenek, így az eljárás álláspontom szerint nem felet meg a tisztességes eljárás követelményeinek.

19./ Nem felel meg a valóságnak a Jogerős Ítélet azon megállapítása (hivatkozva a 32. M.3145/2010/13. számú ítéletre), hogy a román egyetemi éveket Romániában kellett beszámítani, és hogy azt a részemre be is számították. Ezzel szemben Romániában az egyetemi évek nem számítanak bele a szolgálati időbe, kizárólag ottani fennálló biztosítás esetén kapnak szerepet ún. pontozásos rendszerben. A román rendszerrel kapcsolatosan szakvéleményt is csatoltam a korábbi bírósági eljárásban. (F/10. szám alatt csatolva.)

20./ Figyelembe véve a perbeli időszakban hatályos társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 41. § (5) bekezdését és a 883/04/EK rendelet rendelkezéseit jogosult vagyok az egyetemi évek szolgálati időbe való beszámítására. A 883/04/EK rendelet 11. cikk (1) bekezdése alapján egy uniós polgárra csak egy tagállam jogszabályai alkalmazandóak. Ezen tagállam pedig a 11. cikk (3) bekezdésének a) pontja alapján a munkavégzés tagállama. Ha az ügyfél abbahagyja munkáját az egyik tagállamban, hogy egy másik tagállamban kezdjen dolgozni, ettől fogva a foglalkoztatás helye szerinti „új” tagállam szociális jogrendszerének hatálya alá tartozik. Ez azt jelenti, hogy ettől fogva nem szerez további jogosultságokat a „rég” tagállamban, hanem ezt kizárólag az „új tagállamban” teszi. A Kúria álláspontjával szemben a Tny 41. § (5) bekezdés alapján nem közvetlenül, hanem a megfelelő eljárásrend szerint, honosított diplomám útján kívántam az engem megillető jogokat gyakorolni. (F/11. szám alatt csatolom a diplomám honosítását igazoló okiratot.) A magyar szervek hibás döntése tetten érhető az F/3. szám alatt csatolt

határozatban, amely rögzíti, hogy 2009. január 21. és 2009. március 31. között elismerést nyernek Magyarországon a romániai egyetemi éveim, ezt követően pedig azért nem, mert azokat állítólag elismeri a romániai társzerv szolgálati időnek. Ennek ellenkezője egyértelmű az F/10. szám alatt csatolt román jogi szakvéleményből.

VI. Az Alaptörvényben biztosított jog sérelme

21./ Magyarország Alkotmánybírósága már működésének elején rögzítette, hogy a szerzett jogok megvonása sérti a jogállamisághoz szervesen kapcsolódó jogbiztonság elvét.³

22./ Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint a jogbiztonság elve többek között megköveteli a szerzett jogok védelmét, a véglegesen teljességbe ment jogviszonyok érintetlenül hagyását, továbbá a múltban keletkezett tartós jogviszonyok megváltoztathatóságának alkotmányos szabályokkal való korlátozhatóságát.⁴ A társadalombiztosítás szolgáltatásaival kapcsolatban a 43/1995. (VI. 30.) AB határozat rendelkező részében az Alkotmánybíróság kimondta, hogy a jogbiztonság, mint a jogállamiság leglényegesebb fogalmi eleme és a szerzett jogok védelmének elvi alapja, a szociális rendszerek stabilitása szempontjából különös jelentőségű. A határozatban kifejtette, hogy „a szolgáltatásokat és a hozzájuk fűződő várományokat nem lehet sem alkotmányosan megfelelő indok nélkül, sem pedig egyik napról a másikra megváltoztatni.”⁵

23./ Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése alapján Magyarország független, demokratikus jogállam. Az Alkotmánybíróság korábbi töretlen gyakorlata alapján ennek a jogállami minőségnek nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. Ahogyan pedig arra az Alkotmánybíróság felhívta a figyelmet a 30/2012. (VI. 27.) AB határozatában, az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése és az Alkotmány 2. § (1) bekezdése azonosan deklarálja a jogállami klauzulát, tehát az eddig kialakított alkotmánybírósági gyakorlat relevánsnak tekinthető a vizsgálat során. A jogbiztonság nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is. A jogállamiság elvéből folyó követelmény a közhatalom, a közigazgatás törvény alá rendeltsége: a közhatalommal rendelkező szervek a jog által megállapított működési rendben, a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki tevékenységüket. Nem hagyható figyelmen kívül továbbá, hogy a kiszámíthatóság – beleértve az egységes jogalkalmazást – és az eljárási garanciák biztosítása szorosan összekapcsolódik az egyes alanyi alapjogok, szabadságjogok védelmével, mintegy kölcsönösen feltételezik egymást.

24./ Álláspontom szerint jogellenes a Kúria Ítélete és a Jogerős Ítélet azért is, mert sértik a 1408/71/EGK rendelet alábbi alapelveit.

Egyenlő elbánás elve:

Állampolgárságuktól függetlenül az Európai Unió és az Európai Gazdasági Térség (továbbiakban: EGT) országainak állampolgárai az egyes országok szociális biztonsági rendszereiben egyenlő elbírálás alá tartoznak. Ez mind a jogosultságok, mind pedig a kötelezettségek szempontjából érvényesülő szabály. Álláspontom szerint az alaptörvény-

³ 11/1991. (III. 29.) AB határozat

⁴ Ld. részletesen: 11/1992. (III. 5.) AB határozat, ABH 1992, 81.; 62/1993. (XI. 29.) AB határozat, ABH 1993, 364, 367.; 5/1998. (III. 1.) AB határozat, ABH 1998, 82, 86.

⁵ ABH 1995, 188, 193, 195.

ellenes jogalkalmazás eredményképpen egy családon belül sem teljesült az egyenlő elbánás elve.

A biztosítási (szolgálati) idők összeszámításának elve:

Ez az életpálya során szerzett biztosítási idők összeszámítását jelenti, a több tagállamban megszerzett jogosultságok védelme (megtartása) érdekében. Az egyik tagállamban megállapítandó ellátás nyújtásánál – amennyiben az szükséges – figyelembe kell venni a másik tagállamban biztosításban töltött időszakokat is.

A pénzübeli ellátások exportálhatóságának elve:

Lehetővé teszi, hogy az egyszer megszerzett és elismert jogosultságokat az Európai Unió és az EGT területén belül korlátozás nélkül élvezhesse a jogosult.

25./ A fenti szabályok alapján (Tny 41. § (5) és 1408/71/EGK rendelet) mivel 2009. január 20-án a 60. életévet betöltöttem és rendelkeztem 40 év szolgálati idővel, jogosultságot szereztem az előrehozott öregségi nyugdíjra. Álláspontom szerint téves a Jogerős Ítéletben szereplő jogértelmezés, miszerint kizárólag 40 év „magyar” szolgálati idővel kellett volna rendelkeznem.

26./ A fentiek alapján kérem, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában foglalt hatáskörében eljárva az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés és az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg a Kúria Ítéletét, a Jogerős Ítéletet, továbbá a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság 37-325342009/28. és 55-10021/2012/73. számú határozatait azok alaptörvényellenessége miatt, mivel sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés alapján védett szerzett jogaimat, illetve az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése által biztosított tisztességes eljáráshoz való jogomat.

27./ Tekintettel az Abtv 52.§ (5) bekezdésére, valamint az Abtv. 57. § (1a) bekezdésére kijelentem, hogy a jelen alkotmányjogi panasz indítványomban szereplő személyes adataim nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

Budapest, 2015. október 28.

Tisztelettel:

